

Keilighedsbidrag til Skolevæsenet; jeg huffer
 saaledes ikke rettere, end at Tjenestefolk i Com-
 munen ere fritagne derfor, hvorimod de have
 at yde Formue- og Keilighedsbidrag til Fattig-
 væsenet. Der er imidlertid en anden Ydelse
 af en meget mere omfattende Natur end
 den, som jeg nu har omtalt, der ganske vist
 ikke hidtil har været Gjenstand for Paa-
 ligning paa alt Hartkorn, og som saaledes formeentlig
 heller ikke kan være tænkt henført under den i
 § 18 omhandlede almindelige Pigning. Denne
 Ydelse er den Smaarebels- og Mannedagsgift,
 som tidligere blev ydet til de nedlagte Degne-
 embeder, og som ved Lov af 19de Februar
 1861 blev afløst med en vis fast Bygafgift for
 ethvert ydelsespligtigt Agerbrug, en Bygafgift,
 der skal opkræves til hvert Mars Michelsdag
 og udredes i Penge efter det foregaaende Mars
 Capitelstart. Da disse Indtægter af de ned-
 lagte Degneembeder i Henhold til Forordnin-
 gen af 29de Juli 1814 § 55 og Loven af 8de
 Marts 1856 § 17 skulle afgaae forlods i Læ-
 rernes normerede Lønning, have Sognefor-
 standerskaberne eller, som de ifølge Lovforslaget
 herefter skulle kaldes, Sogneraadene, efterat
 den omhandlede Smaarebels- og Mannedagsydelse
 er bleven converteret til en Bygafgift, opkrævet
 samme for Skolekassens Regning, hvilken Kasse
 jo skal afholde Udgifterne til Lærernes Lønning.
 Da nu denne Smaarebelsafgift ifølge sin hele
 Natur og Bestaenighed ikke kan have været og
 ikke har været Gjenstand for nogenformigt
 Pigning paa alt Hartkorn, fordi det har været
 en Ydelse, der alene paahvilede enkelte eller
 visse bestemte Agerbrug — da den som en
 Følge heraf heller ikke har været indbefattet under
 de andre communale Bidrag, som ere bleve
 egaliserede i Henhold til Loven af 20de Juni
 1850, og da de her omhandlede Indtægter af
 de nedlagte Degneembeder jo i det Hele
 taget ved de i Henhold til Loven af 19de Fe-
 bruar 1861 affagte og senere thinglæste Rjen-
 delse er bleve fastslaaede som visse paa de
 paagjældende ydelsespligtige Agerbrug hvilende
 Afgifter til Skolevæsenet, — saa kan man dog
 vistnok betragte disse her omhandlede Smaa-
 rebels- og Mannedagsgifter som en de ved-
 kommende Communes Skolevæsen tilhørende
 fast, aarligt tilbagevendende Indtægt, og jeg

antager altsaa, at de fremdeles ville beholde
 den samme Stilling ligeoverfor den i § 18
 omhandlede Pigning, eller, med andre Ord, at
 denne Pigning kun vil komme til at omfatte
 det Beløb, der behøves til Communes Ud-
 gifter, og som ikke kan afholdes af de herom-
 handlede, saavel som af andre faste Indtægter,
 der tilhøre Communen.

Hvad jeg forøvrigt kunde have at bemærke med
 Hensyn til de øvrige Paragrapher i Lovforslaget,
 er allerede tildeels blevet omtalt af flere andre
 ærede Medlemmer, og jeg skal saaledes med
 Hensyn til disse indskrænke mig til nogle ganske
 faa Bemærkninger. Med Hensyn til § 20
 skal jeg saaledes gjøre opmærksom paa, at det
 forekommer mig, at der ved Slutningen af
 samme burde tilføies den Bestemmelse, at In-
 gen ved at klage over sin Ansættelse kan fri-
 tages for at erlægge de forfaldne Dvotadele
 af sit Bidrag ifølge den skete Ansættelse, men
 at han, dersom der gives hans Klage Med-
 hold, i de efterfølgende Terminer vil erholde
 Liquidation for, hvad han saaledes i de foregaa-
 ende har betalt for Meget. — I Forbindelse
 hermed troer jeg, at det i § 25 nøiere bør be-
 tegnes, hvad der skal anses for den egentlige
 Forsaldstid. Jeg antager, at man ved „For-
 saldstid“ har meent Udløbet af den Maaned,
 hvori Sogneraadet har vedtaget, at Opkræv-
 ningen skal finde Sted, men jeg maa dog an-
 see det for nødvendigt, at Forsaldstiden bliver
 meget nøie fastsat, for at Sogneraadet kan
 vide, fra hvilken Dag det er berettiget til at
 begjære Udpantning for de forfaldne Beløb;
 thi man veed jo, at slige Udpantningsappro-
 bationer kun meddeles paa Requirentens An-
 og Tilsvær. — Med Hensyn til § 27 skal jeg
 bemærke, at det forekommer mig, at Forman-
 den for Sogneraadet maa have Bemyndigelse
 til at udrede interimistiske Understøttelser til de
 Fattige uden Sogneraadets Samtykke, thi man
 vil dog vistnok erkjende, at Formanden ikke kan
 sammenkalde Sogneraadet, for hver Gang han
 skal udrede en saadan interimistisk Understøttelse
 til en Fattig, som ikke er opført paa Planen.
 Jeg troer imidlertid, at den fornødne Bemyn-
 digelse vil kunne staffles derved, at man i § 27
 efter Ordet „Udgifter“ tilføies „udover, hvad der
 er budgetteret“, thi saa vil det jo være For-